

LBRIS

We know
books

Sfântul Mina

Ocrotitorul păgubiților

Volum coordonat și tradus
de Natalia Lozan

Bucuresti
editura
 RTODOXIA

Cuprins

Viața și minunile Sfântului Mare Mucenic Mina (285 – 309)	5
--	---

Minuni recente ale Sfântului Mina

Făină pentru mănăstire	39
Pașaportul pierdut	41
Doctorul în alb	45
„Am găsit banii!”	47
Documentele rățacite	50
Portofelul pierdut	51
„Mai devreme sau mai târziu, Sfântul o să vă ajute la nevoie”	54
Ajutor la tribunal	56

Aparatul dentar	57
Geanta cu acte, recuperată de la hoți	60
Obiectele pierdute fără urmă	61
Portofelul cu toate actele	63
Stick-ul cu fișiere importante	65
Cheile de la mașină, pe fundul mării	66
Încălțăminte din coșul de gunoi	69
Liniște pentru un suflet chinuit	71
Geanta cu acte, pierdută în Sfântul Munte Athos .	75
Actele școlare trimise la timp	77
Două minuni într-o singură zi	79
Banii de șomaj	81
“Îmi păstrez serviciul”	82
Verigheta recuperată	83
Un loc de muncă sigur	85
Mașina recuperată de la hoți	86
Banii furați de pe card	87
Legitimația fără de care nu era primit la serviciu ...	89
Restituirea obiectelor risipite	91
Geanta cu lucrurile furate pe litoral	93
Rugăciuni către Sfântul Mare Mucenic Mina ...	101

Viața și minunile

Sfântului Mare Mucenic Mina

(285 – 309)

Sfântul Mina s-a născut în anul 285 în Nakiyos (Nichios), în apropiere de Memphis, străvechea capitală a faraonilor Egiptului, care devenise provincie romană cu trei secole în urmă.

Pe când mama sa, Eufimia, nu avea niciun copil, a mers la biserica din Attrib(es), cu ocazia unei sărbători închinată Maicii Domnului.

Acolo, văzând părinți cu copiii în jurul lor, frumos îmbrăcați ca la sărbătoare, ea s-a întristat, a suspinat și a lăcrimat îngenunchind în fața icoanei Sfintei Fecioare Maria. S-a rugat fierbinte să mijlocească în fața iubitului ei Fiu ca să-i dăruiască și ei un copil. Atunci, din icoană a venit o voce care spunea: „Amen” (Amin).

Într-adevăr, Dumnezeu i-a împlinit rugăciunea

și așa a avut un fiu pe care l-a numit Mena (Mina), după cuvântul „Amen” pe care îl auzise mama sa în fața icoanei (mai târziu, părinții au mai avut un fiu și o fiică).

Pe bună dreptate, ziua nașterii Sfântului Mucenic Mina a fost o zi de mare bucurie în evlavioasa familie. Atunci, tatăl său a poruncit eliberarea unora dintre robi și a sporit milostenia față de orfani și de văduve.

Sfântul Mina a crescut în credința creștină, beneficiind de o educație aleasă – părinții săi erau înstăriți, tatăl său, Eudoxius, având un rang înalt în armata imperială romană, fiind numit chiar guvernator al unei provincii.

Cu toate acestea, vremurile erau dificile pentru credincioșii creștini. Sfântul Mina s-a născut și a trăit în timpul împăraților romani Dioclețian (284-305) și Maximian Galeriu, într-o epocă de multe și cumplite prigoane împotriva creștinilor.

Tânărul Mina a rămas însă orfan de la o vârstă fragedă. Tatăl său a trecut la Domnul când Mina avea doar 11 ani, iar mama sa s-a mutat la cele veșnice trei ani după aceea.

Din fericire, moștenise de la părinți nu doar o mare avere, ci și o mare bogăție duhovnicească.

Ajuns la vârsta serviciului militar, Mina s-a în-

rolat în armata romană, dorind să urmeze traseul profesional al tatălui său. În felul acesta și-a părăsit patria și a ajuns în Cotieon (Kotiaio), în provincia Frigiei din Asia Mică (azi în Turcia).

Acolo a activat în cohorta ce se chema Rutalia și ca soldat a luat parte la diferite bătălii și s-a distins prin bărbăția sa. Datorită spiritului neînfricat, dar și datorită bunătății sale, era iubit de toți iar tribunul Firmilian îl numește chiar adjunctul său.

Când Împăratul Dioclețian a emis o serie de decrete împotriva creștinilor, mulți au fost martirizați pentru numele Mântuitorului Hristos.

Scârbit de aceste legi și de persecuțiile declanșate împotriva creștinilor, bravul militar Mina s-a hotărât să-și împartă averea și să se retragă în pustie. Aici a viețuit în post și în rugăciune timp de cinci ani, primind har de la Dumnezeu și puterea de a face minuni. El îmblânzea fiarele sălbatice cu puterea rugăciunii și se apropia de șerpilor veninoși fără teamă de moarte.

Într-o zi a văzut cerurile deschise și martirii încununăți cu coroane frumoase. A auzit un glas care spunea:

„Cine suferă pentru Numele Domnului Hristos, va primi aceste cununii.”

Așa se face că s-a întors în orașul în care se afla

unitatea sa militară și l-a mărturisit pe Hristos.

Știind că aparține unei familii nobile, autoritățile păgâne au încercat să-l îndepărteze de la dreapta credință și i-au promis onoruri și daruri prețioase. Văzând că nu se răzgândește, l-au amenințat, iar în cele din urmă Guvernatorul roman a ordonat să fie torturat. Nereușind să-l îndepărteze de la credința lui în Domnul Hristos, romanii l-au trimis pe fratele său la el ca să-l influențeze, dar și el a eșuat.

Cele ce se cunosc despre martiriul Sfântului Mina provin de la Metafrast și Timotei, Arhiepiscopul Alexandriei.

Călăii l-au supus la chinuri groaznice: a fost bătut crunt cu vine de bou și strujit cu unghii de fier, i-au fost frecate rănila cu păr aspru; a fost apoi ars cu torțe până când i s-au ivit oasele.

Un anume Pegas, cutremurându-se de ceea ce vedea s-a apropiat de Sfântul Mina și i-a spus:

- Omule, fie-ți milă de tine și supune-te guvernatorului mai înainte ca trupul tău să fie zdrobit. Pleacă-te zeilor în fața lui, iar după ce scapi închină-te Dumnezeului tău, care pentru atâta lucru nu se va supăra pe tine, cred eu.

Mucenicul i-a răspuns însă:

- Fugi dinaintea mea! Nu voi grăi minciună,

*Sfântul Mina în pustie și
întoarcerea sa în lume pentru mucenicie*

chiar de ar fi să mor, iar jertfă voi aduce numai
Dumnezeului meu. Numai El este nădejdea mea.

De asemenea, în temniță fiind, Mântuitorul
Hristos i s-a arătat, l-a întărit și i-a tămăduit rănilile.

În cele din urmă, văzând Guvernatorul că nicio

Torturarea Sfântului Mina

tortură nu îl poate frânge pe mucenicul Mina, a poruncit să-i fie tăiat capul cu sabia, trupul să-i fie aruncat în foc și cenușa să fie împrăștiată în vânt.

Trupul a rămas în foc trei zile și trei nopți și nu a fost vătămat.

Data martiriului Sfântului Mina este 11 noiembrie 309.

*Tăierea capului Sfântului Mina și
arderea trupului său timp de trei zile
fără ca acesta să fie vătămat*

Sora mucenicului Mina a venit în acel loc și le-a dat soldaților mulți bani pentru a o lăsa să ia trupul mutilat. Apoi s-a îmbarcat pe una dintre corăbiile care plecau spre Alexandria.

În timpul călătoriei, fiare din adâncuri au ieșit

din mare și i-au atacat pe pasagerii de la bordul navei. Sora Sfântului martir s-a rugat Domnului și a cerut mijlocirea fratelui ei.

În timp ce călătorii de pe vas erau paralizați de frică și țipau, din trupul Sfântului Mina a ieșit foc și a ars fețele fiarelor. Acestea s-au zvârcolit și s-au retras în apă, dar cum ieșeau din nou, focul țâșnea în direcția lor. În cele din urmă s-au scufundat în mare și nu au reapărut.

Când vasul a ajuns în orașul Alexandria, mulțime de oameni a ieșit în întâmpinare și au purtat trupul sfântului mucenic cu evlavie și cinste.

Când vremea prigoanelor s-a încheiat, îngerul Domnului i s-a arătat patriarhului Atanasie și i-a cerut să așeze trupul Sfântului Mina pe o cămilă, și să-l scoată din oraș și să-l urmeze de la distanță, până când se va opri într-un anume loc ales de Domnul.

Au mers în spatele cămilei până au ajuns în zona Marriot (Mariut). Acolo au auzit o voce care spunea:

„Acesta este locul unde Domnul dorește să fie așezat trupul mucenicului Mina.”

După o vreme, locuitorii din Pentapolis s-au ridicat împotriva orașelor din jurul Alexandriei și

gubernatorul a hotărât să ia trupul sfântului cu ei, ca un puternic ocrotitor.

După ce i-a biruit pe barbari, gubernatorul, bucuros și recunoscător, s-a gândit să nu înapoieze trupul sfântului la locul de unde îl luase, dorind să îl ducă în Alexandria și să îl pună într-un loc de cinstire și închinare.

Pe drumul de întoarcere a trecut prin apropierea Lacului Bayad, de unde luase trupul sfântului, și acolo cămila a îngenunchiat și nu a mai vrut să se miște, în pofida câtorva lovituri primite.

Atunci au mutat trupul pe o altă cămilă, dar nici aceasta nu a vrut să plece, iar gubernatorul și însoțitorii săi au înțeles că aceasta este voința Domnului și au făcut un sicriu din lemn de esență tare, în care au pus sicriul de argint.

Apoi, au așezat sicriul la locul său și cerând binecuvântarea Sfântului Mina s-au reîntors în Alexandria.

Multă vreme nu s-a mai știut nimic de sfintele sale moaște.

Atunci când Domnul a dorit să dezvăluie locul unde era trupul Sfântului Mina, s-a întâmplat un fapt minunat.

Un miel bolnav de râie a alunecat într-o fântână aflată lângă locul unde era îngropat trupul

*Sfântul Mina
și cele două cămile*